

ALMANACH

❖
2024/2025

„Svět je tak velký a bohatý a život tak
rozmanitý, že se nikdy nebude nedostávat
příležitost k básním.“

— Johann Wolfgang von Goethe

Dobrý – Anežka Peřinová 2.B

Je ráno, ty sotva z postele vstáváš,
snídani radši vynecháváš.
Zas další tmavý den začíná,
ty nemáš sílu, na ty lepší vzpomínat.

Šedé mraky plují tvou oblohou,
křičím na ně, že dál už nemohou.
Prosím vás, můžete se rozptýlit?
A nechat mojí kamarádku zase žít?

Je večer, tobě nejde spát,
až do rána se zítřka budeš bát.
Budeš přemýšlet, co by kdyby,
hledat na sobě všechny chyby,
dál o sobě pochybovat.

Chci, abys věděla, že je toho tolik, pro co žít.
Chci, abys věřila, že nakonec to dobrý může být.
Já jen chci, aby ses smála,
aby ses všeho tolik nebála.
Snad víš, že za mnou můžeš kdykoli jít.

Lásky květ – Viky 2.B

Ještě nedávno byl svět černobílý,
pak jsem uviděla květ spanilý
a má životní jiskra byla zpět.
Pouhý květ, který tak nenápadně vypadá
a přesto můj tlukot srdce ovládá.
Je tohle můj šťastný den?
Ne, jistě ještě spím, je to sen...

Z krajin snů se probouzím,
vedle sebe onen květ nacházím.
Zvláštní, jaký v jeho blízkosti cítím klid.
Vždyť květů je různých na Zemi,
ale tento je jiný, zdá se mi.
Někdo by se na něj ani nepodíval,
ale mému srdci už z dálky zpíval.

Těžkou minulostí jsme si oba prošli,
tolik překážek, tolik zlosti.
Po seznámení se svět mění...
Životní cesty jsme ušli sami kus,
ze dvou záporů je ale nyní plus.
Cesty se nám v jednu spojily a díry v mém srdci se zaplnily.

Divný pocit cítím, když jsem s tebou...
V objetí tvém nevidím mlhu temnou.
Celé dny jsi v myšlenkách mých.
Láska šíří se ve mně jako nemoc,
už navždy potřebuji tvoji pomoc.
Asi básním otřesně, jako idiot.
Ty jsi mé štěstí, jsi můj život.<3

La lengua

Vím,
nejsem moc veselá kopa
pero ya quítate la ropa
už by to chtělo oddych
aber ich will dich warmherzig

meč svůj si nech, Laerte
para mí respira fuerte
kladivo a meč a střela
hm, vielleicht ein bisschen schneller?

nečeká mě jenom bída?
und da sind wir... wir wieder
proč nežít život jak dlouhý sen?
tus toques no se desvanecen

city již nejsou k zdi přibité
por favor, prosím, bitte...
už nemíním hlídat jak sfinga
mi dominio es más bien la lengua

M:8/8 – Jana Vacinová 4.C

Obloha se ztmavuje
kapky propletly silnice
sama jen premitam
proc v tento den mesice

Kaluzemi projizdis
plujeme mestem
auto misto plamenaka
ma byt tim gestem

Uplynuly roky
je pulka leta
vsak prede mnou
je stale tva silueta

Na chvili vypadnout
z tohoto chaotickeho sveta
pro mou dusi dopaminem
je kazda tvoje veta

Stale v te „divnohre“
slozity to system
zacinam vsak zjistovat
ze ty jsi tim mistem

Ted jsem zpet v Chicagu
tak konec s tou hrou
no co vic k tomu rici nez
when you know you know...

Proč jsi mě opustil? - Niky Sekyrkova 1.A

Ráno, když se probouzím, ty ležíš vedle mě,
večer při usínání jsi se mnou.
Pokaždé, co se bojím, ty držíš mě pevně,
Šeptáš mi do ucha, že já jsem tou pravou.
Už tu nejsi se mnou a nedržíš mě za ruku,
Najednou tě nevidám, najednou už nejsi tu pro mě.
Teď už slyším, že venku je moc hluku,
teď musím se sama zvedat ze země.
Jsi tu pro mě a já pro tebe, jen ty a já navždy.
Já snesla bych ti i modré z nebe,
Jsi ten pravý, to ví přece každý.
Nevím, co bez tebe počít si mám,
Odešel jsi a nechal mě tu samotnou.
Co jen teď dělat mám, si říkám,
prosím vrať se, já chtěla být jen s tebou.

Grand populismo – David Spálenský 2.C

Přinesou mi modré z nebe
Nenechají padnout tebe
Nenechají padnout nás
Běhá mi z toho po zádech mráz

Prý nebudeme platit za nic
Prý bude méně pranic
Prý šťastnější všichni budeme
My, co tu však zbudeme

Naše ekonomika bude růst
Nebudeme muset držet žádný půst
Všeho bude dostatek
Má to ale malý dodatek

Důstojně budeme Stárnout
Krky nebudou nikdy prahnout
O chudé, nemocné se postarají
Pak jen tajně promlouvají

Tak krásná jsou ta slova
Snad jako od nejvyššího boha
Ale na duši je mi z nich trýzno
Je tu zase grand populismo...

Sarkasmem Ovládnutý CHladnokrevný Yeti – Viky 2.B

Jestli hledáš školy šéfa,
Sochy, to je jasná trefa!
Je to studentů bůh,
i přes to, že má špatný sluch.
Na stories sdílí život svůj,
fotí západy slunce nebo les.
Píše na tabuli samé fuj,
cítím se jako pes.
Za aktivitu rád jedničky rozdává,
na obědě ale přednost dvojce dává.
Anger issues trpí,
tak občas hrozí smrtí...

Velmi rád puzzle skládá,
po túře celou zmrzku spořádá.
Lásce k pavoukům moc nerozumí,
ale s tou matikou to fakt umí!
Rovnice, integrály, je to fuk,
Sochy to je prima kluk.
Reels posílá místo příprav,
jo Marťas, to je můj fav mozart případ. :D

Kevin der Alkoholiker

Sobald nur die Sterne,
an dem Himmel stehen.
Möcht' ich wirklich gerne,
in die Kneipe gehen.

Mein Name ist Kevin,
und dumm bin ich sehr.
ich habe nie gelernt,
die Schule nimmermehr!

Mutter schimpft oft: „Kevin,
saufe doch nicht mehr!
Die Geldtasche ist immer,
nächsten Morgen leer.“

Nach unserer Debatte,
esse ich nen Keks.
Und dann zu der Kneipe,
bin ich unterwegs.

Die Strecke ist nicht lange,
bald öffne ich die Tür.
Die Tür fliegt ruckartig auf,
bin wie ein Grenadier.

Am Ende des Abends,
bin ich wieder hier.
Es gibt doch kein schlechtes Wetter,
nur zu wenig Bier.

Alkoholik Kevin (převeršováno do češtiny)

Hnedko, co na nebi,
první hvězdy jsou.
Říkají mé nohy,
že do hospody jdou.

Jmenuju se Kevin,
já neučím se rád.
Když ptáš se slůvko „nevím!“,
vždy je můj kamarád.

Mamka mě kárá: „Keve,
prosím nepij dál!
Kéž bys jako alkohol,
i vědomosti sál!“

Po debatě sušenku,
dávám já si hned.
A odbíhám do šenku,
piv dám si aspoň pět.

Cesta fakt není dlouhá,
dveře se rozletí.
Jen co sednu ke stolu,
mi jedno přiletí.

A tak na konci večera,
má hospoda je živa.
Není špatného počasí,
jen nedostatku piva.

Útěk od reality - Ester Kachlíková 4.B

Lákavý kouř uklidnění,
tak voňavý i štiplavý,
od mých úst stoupá,
nahoru do oblak,
nese mě do výší
a za mnou na zemi
kilometry daleko
útrapy života nechává.

Ta rostlinka zelená,
semínko mé úzkosti,
mne na naději láká,
na slastné uvolnění.
Často toužím po tom snění,
co netrvá věčně,
co přivede mi stavy
a do propasti mne vede.

Blázen - Niky Sekyrkova 1.A

Od rána až do noci,
každý den.
Vídala jsem tvoje oči,
nebo byl to jen sen?
Chtěla jsem se tě dotknout,
obejmout tě a nikdy nepustit.
Nemohla jsem se však nadechnout,
proč jsi mě musel opustit?
Už nikdy mě neuvidíš,
ani já tebe.
Tak proč se tak divíš?
zničil jsi nás, mě i sebe.

Červená růže - Jiřenová Magda 1.B

Však ona ví jak vypadá,
červená růže nádherná.
Když při větru ona tančí
a vlasy vlají kolem,
nikdo jí nestačí
a já usmívám se blahem.
Překrásná a perfektní,
je tahle růže taneční.
A třeba jednou, jednou zas,
usměje se na mne
a odhrne můj vlas.
Ona vždycky tančí ladně,
až bere mi to hlas.

Básník

„Zrcadlo do duše,
okolo tma."
-tak to bylo, vid'?
Vedlejší úkol mého života,
prohra slíznuta suše.
Nikdy jsi nebyl jistota,
ale já nic netuše.

Nynější figurko času,
nic už neznamenaš,
mé útrpné následky
-jenom to připomínáš.
Lásku teď hledám jinde,
tobě však vděčná jsem,
žeš tvrdě naučil mne,
Čeho srdce mé schopné je.

Půlnoční – Matěj Kulhavý 4.A

Když se hvězdnou peřinou
nebe lадně přikryje
a kařdičkou vteřinou
černější a tmavší je,
pak chodí už všichni spát,
těžký jistě měli den.

Já však chtěl jsem studovat
na gymplu a vzhůru jsem.
Vzhůru jsem a dostat chci
všechno rychle do hlavy,
o zdárné této akci
začínám mít obavy.
Matika a němčina
roztáčí mou kebuli
a skepse má začíná
o tom, zítra dojdou-li.

Nebe je modré – Anežka Peřinová 2.B

Tráva je zelená, nebe je modré.
Dobře vím, že všechno bude dobré.
Plyšáka si s sebou všude nosím.
Sluníčko má oči a každý den se směje,
i když oheň pálí, tak i hřeje.
Místo peněz mám děkuju a prosím.

Bylo to o tom, pořád se smát,
na všechno se ptát,
a z malé výšky mít vždy mírný pád.
Stále mít, co říct,
svět měl barev víc,
a nemožné nebylo vůbec hic.

Skákání v loužích, květiny ve vlasech,
běhat tak rychle, že nemůžeme popadnout dech,
zkoumat celý svět.
Koukej, koukej, vidím svět naopak,
na zemi teď pluje bílý mrak.
Vždyť s bosýma nohama v trávě a s korunkou na hlavě,
zvládnou všechno hravě.

Pak zjistíš, že slunce nemá oči,
a že i když se to nezdá, tak se celej svět točí,
že Krteček ti nesahá po kolena,
a že život je samá změna.

Já vím, není to tak kouzelný, jako to bylo dřív.
Ale to neznamená, že musíš přestat snít.

Óda na tradici a věci zažité - David Spálenský 2.C

Neměňte pořádky, které tu máme
Vždyť je všichni už dobře známe
Nebudeme se učit novotám
Vraťme se ke starým robotám

Proč měnit věci zaběhlé
Za ty nové, lepší, potřebné
Proč mrhat tím náš čas
Ztrácet se v tom zas a zas

Proč už bylinkářky neupalujem
Místo toho svobodu jim darujem
Proč už nevěšíme na náměstí lidi
Bože to děláme ale velké chyby

Proč už nepracujem celým dnem
A z volného času se místo toho radujem
Proč nebydlí hned čtyři rodiny
V jednom bytě majícím jen jedny hodiny

Proč zjednodušujeme věci složité
Když už jsou dávno zažité
Proč každý den mýt se máme
Copak nám špína kosti láme

To dříve byl lepší svět
Nemocí, špíny, nesvobody květ
Ty nové pořádky, kdo by to měl snést
Samá práva, spravedlnost, žádná lest

Nerušme věci dlouho normální
Vždyť to není vůbec morální
Zachovejme staré věci
Zachovejme blbé kecy

Ať zbydou nám tu tradice
Co překáží nám velice
Ať překáží nám v budoucnosti
Ať zlámou nám všechny naše kosti

Až jednou budem na konci
Do hlavy se silně tlouci
Měli jsem se změnit k lepšímu
Konec nemusel být ke dni dnešnímu

Jen ona - Niky Sekyrkova 1.A

Vidím průzračnou vodu s lekníny,
slyším o půlnoci tikat starobylé hodiny.
Vídám krásné ženy v překrásných šatech,
cítím barevné květiny v jejich třpytivých vlasech.
Ale přesto nikdy nemyslím na nic jiného,
protože nikdy nepoznám nic více zázračného.
Nic zázračnějšího než ona totiž není,
to mi věřte, vážení.
Já pro ni bych šel klidně i přes hory, doly
rval bych se s býky, lvy i voly.
Pro ni bych obletěl celý svět,
a utrhl i ten nejkrásnější květ.
Přesto ona se stále na jiného usmívá,
nevadí, pro mě bude vždy ta jediná.

Básně - Jiří Macháček 2.C

Já rád píšu básně v noci,
to prý dělaj jenom cvoci!
Tak mám radši do tmy řvát?
S myšlenkami se tu prát?
Místo řevu papír, pero,
ve vzduchu tu pološero.
Místo breku inkoust černý,
to je věru přítel věrný.

Práce se stresem - Robin Novotný, Tereza Vasková 4.A

Běžná věc na gymplu je stres
Ještě když je třída plná es
Každý chce dobrou známku
Sem tam za cenu spánku
Někdy je učení až moc
Vše se dožene přes noc
Znalosti ale nejsou vždy celé
Výsledky pak nejsou skvělé
A tam přichází ten press
Ten věčný strašák stres
Pár rad pro Vás máme
Terka a Robin si hlavu láme:

Tipy Robina:

Na školu bylo vždy dost času
Robin věří svému hlasu:
„K učení není důvod
Radši hledej štěstí původ“
Špatná známka není konec světa
Stačí přece projít, říká Květa
Matiku znám lépe jak sebe
Jinak spoléhám na nebe
Ve své znalosti věřím
Nelámu si hlavu peřím

Když jednou není jiné cesty
Naučím se mezi městy
Ze známky není potřeba se stresovat
Až projdu bez učení budu moci oslavovat
Předvést výkon před jinými
Lze s prsty spálenými
Vždyť je jedno co si myslí
Stejně jsou dnes všichni zkyslí
Tak mě uvidí jak to nedám
Však já si je pak podám
Vždy je třeba sobě věřit
Ale taky správně měřit
Ne vše jde bez úsilí
Učení mě taky někdy vysílí
To byly rady od Robina Novotného
Matiku u něj uvidíte i u starého
Teď už ale ta chvíle nastala
Aby Terka rady stlala

Tipy Terky:

Já nespolehám na své znalosti
Učení se ale také nevěnuji dosti
Stres z písemky je možná běžný
Jeho dotek při testu je ale něžný
Cizí jazyky ovládám hodně
Matika tam jsem na dně

Když dostanu pětku jednou
Doma řeknu jak byla smolnou
Při testu se na stres nesmí brát ohled
Musíte mít nad svým vědomím dohled
Když mluvím před třídou je to strašák
Vždy to ale zvládnou a řeknu že jsem pašák
Nestresuji se zrovna se školou málo
Je důležité aby se vnitřní dítě smálo
V moment zkoušky stres přejdu
Jeho zkaženou cestou nikdy nejdu
Se stresem se dá pracovat
Nesmí vás ale zkracovat
Na stres myslet nesmíte
To jsou ty rady pro které sníte
Teď už ale moment přišel
Aby text se stresem zmizel

Poslední dotek - Niky Sekyrkova 1.A

Kráčela jsem temnou ulicí,
Jen Měsíc mi na cestu svítil.
Náhle zaslechla jsem cosi šelestící,
někdo se za mnou, pomalu plížil.
Panika, strach a zoufalství mě ovládly,
já pomalu se otočila.
V ten moment mé a cizincovy oči se setkaly,
přede mnou má zesnulá sestra byla.
Nevěřila jsem vlastním očím,
nohy mé mi strnuly.
Má sestra prošla mnou jako vánkem nočním,
mně slzy z oči se jen řinuly.
Počkej, křičela jsem, počkej vrať se domů,
ohlédla se, ale už to nebyla ona.
Najednou byla všude cítit vůně stromů,
a po mé sestře zbyla mi jen bleděmodrá spona.

Starý parfém – Anežka Peřinová 2.B

V krabici plné dávných dnů,
vzpomínek a tajných snů,
mezi fotkami, deníčky, sešity a psaníčky,
našla jsem lahvičku od mého starého parfému.

Dala mi ho tehdy k narozeninám teta,
maliny, růžičky, cukrová vata, tu kombinaci jsem
necítila leta.

Už jsem skoro zapomněla, jak voní.

Najednou někdo zazvoní.

Ťuk ťuk!

Kdo tam je?

Tady nostalgie.

Fyzička s Kájou Šildem – Viky 2.B

Fyzika s Kájou se blíží,
hemisféry se mi kříží.
Příklady už chystá,
to je má smrt jistá!
Trojný bod a kondenzace,
vzniká stresu elevace.
Kritický bod je již blízko,
skupenské teplo sublimace nízko.
Kéž bych mohla vysublimovat,
před Lepilem se mu schovat.
Fyzikální řeči nerozumím,
jenom na to blbě čumím.
Z hlavy se mi i ty vzorce
odstěhovaly do Humpolce.
Už vyvolává! Vichřice venku fičí.
Slyším svoje jméno, je to v...

Velké díky patří paní učitelce Škarvadové a všem, kteří se podíleli na vzniku našeho školního almanachu a přispěli do něj kouskem sebe.

Děkuji <3

Ester Kachlíková

